

DÉLMAGYARORSZÁG

76. évfolyam, 110. szám
1986. május 12., hétfő

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEDED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Havi előfizetési díj: 43 forint
Ára: 1.80 forint

„... ÍZŰ”

Minap kinyitottam a hűtőt, hogy töltsék magamnak egy italt. Pirosan csillant meg a pohárban, gyöngyözőn, ahogyan a literes palackból öntöttem magamnak. És csak akkor néztem rá a címkére: Málna szénsavas üdítőital. És akkor belémvillant, hogy már jó néhány éves lehettem, legalább öt-hat, amikor először ittam valódi málnaszörpöt. Szegeden, egy vendéglőben, a jelenlegi Boszorkánykonyha helyén. Igaz, szörpök akkor is voltak: málna-, citrom- és tán narancsízű is, no meg a jobbára „kátrányízűnek csúfolt Bambi. Pedig ha narancs és citrom nem is igen jutott be az országba akkoriban, az ötvenes évek elején, úgy rémlik, hogy málna akkor is akadt volna honunkban. Legföljebb nem volt, aki leshedje, szörpöt készítsen belőle, s forgalomba is hozza. Vagy tán az is lett volna, ha akkoriban nem tartottuk volna minálunk a legeslegnagyobb bűnnek a magángazdasági tevékenységet, s nem várt volna egy ilyesféle vállalkozóra a valahai eretnekekéhez hasonló sors.

Szóval, volt ekkoriban is málna, szódavíz és szomjas gyerek, de ez a hármas egyszerűen képtelen volt találkozni a piacon. Mindenféle „...ízű” szörpökkel traktáltak hát bennünket, ami jobb bizonyosan nem volt, mint az igazi, s lehet, hogy még olcsóbb sem volt az országnak, mintha néhány száz vagy ezer ember abból élhetett volna, hogy leszedi a málnát, a szedret, a ribizskét, s ki tudja még mit, hogy kelendő italokat gyárthassunk belőlük. Ehelyett hasznosítatlan maradt sok minden, ami megtermett az országban, s ráadásul sok ezer embernek kellett — a teljes foglalkoztatottság szent nevében — olyan állásról gondoskodni, amire tényleg nem is lett volna szükség, s aminek hosszabb távú következményeként azután általánosság érlelődött és csontosodott a túlfoglalkoztatottság gyakorlata. Mert végül is alighanem csak ilyen megoldásokat szülhetett a gazdasági tevékenység egészen teljes államiásítása. Hiszen a csakis fölülről szervezett, tervutasításos rendszer szükségképp a legpazarlóbb szisztéma, mivel főleg olyan megoldásokat képes kitermelni, amelyek a folyamatok teljes ellenőrzését és fölülről való irányítását biztosítják.

Akárhogy is nézem, nemcsak a különböző „...ízű” szörpökkel ismerkedtünk meg évtizedek folyamán, amelyek például olyanok voltak, mintha málnaszörpök lennének. Sok más tevékenységünk is olyan formát öltött, mintha... Mintha gazdálkodnánk, mintha gazdaságot vagy közösségeket szerveznénk, mintha racionálisan terveznénk... Emiatt aztán sok mindent sokkal drágábban oldottunk meg, mint ahogyan lehetett volna; sok mindenben (például kibernetika) évtizedes elmaradásokat gyűjtöttünk össze, pedig nem kellett volna... És sikerült kialakulnia egy olyan furcsa munkamorálnak is, amelyben sokszor háttérbe szorult a tényleges produkció becsülete, s abszolútúttá is nőhetett egyes szituációkban a „mintha dolgoztunk volna” magatartás értéke.

Szovjet szakértő nyilatkozatát olvastam a minap, aki a legutóbbi pártkongresszust követően politikussá is avanszált, s aki éppen azt fejtegette, hogy generálisan át kell szervezni az ottani vállalatok érdekeltégi rendszerét, mert jelenleg nem azok kapják a legtöbbet javadalmakban és elismerésekben, akik a leghatékonyabban a legeszerűbben dolgoznak. A megítélésben sokkal többet számít a még nagyjából szubjektív, „politikai” elem, mint a tényleges teljesítmény. Mint ahogyan mifelénk is inkább hasonlított egy időben a gazdasági tevékenység egyes kártyajátékokra; az nyer a legtöbbet, aki nagyobbat blöfföl. Egy különbség azért volt: a kártyában a blöffbe bele is lehet bukni.

Mindenesetre — szerencsére — úgy tűnik, hogy azért minálunk a „mintha” gazdaság egyre inkább a múlté lenne. Igaz, még akadnak különféle „...ízű” szörpök az áruházak polcain, de a gazdaságirányítás egyre kevésbé méltányolja mifelénk a blöfföket, a „mintha” tevékenységet. Legalábbis elvekben. De hát a gyakorlat — mint tudjuk — csak némi késéssel követi a szervező elvek változásait. Mert a valóságos elvek ellenére, a költségvetés még mindig kénytelen elvonni a haszon nagyobb részét onnan, ahol megtermelték, s abból támogatni azokat, akiknél — egy kicsit tán a „mintha” tevékenység rovására írhatóan is — inkább csak veszteség képződik, ha kiteszik őket a gazdaság valódi feltétel- és követelményrendszerének. És ha például már egészen tisztességesen megtervezett beosztású lakásokat építenek is, akkor is lerontja a hatást a kivitelezésben részt vevők „mintha dolgoznak” munkája, később pedig sok lakó „mintha tisztességesen laknánk” szennyező, rongáló tevékenysége.

Valódi málnaszörp, valódi gazdálkodás, valódi kereskedelem, valódi munka — immár nemcsak, hogy megjelentek, de, szerencsére, elterjedően is vannak honunkban. Igaz, egyelőre még együtt léteznek a különböző „...ízű” pótszerekekkel, pótszelekvésekkel, „mintha” munkával és tevékenységgel. No de a praxis általában csakis késésekkel követheti a szándékot. S abban is csak reménykedni lehet, hogy a csódtörvény hatályba lépése után a most tiszta lappal újra indított vállalatok is kilábalnak lassan a „mintha” tevékenység kényszerpályáiból. És hogy hűtőszekrényünkben is egyre több valódi ital kap majd helyet.

Szávay István

Az akupunktúráról Szegeden

Csak egy szúrás – nem fog fájni

Kétnapos akupunktúrás konferenciát rendeztek szombaton és vasárnap Szegeden, a SZOTE oktatási központjában, „A magyar gyakorlati akupunktúrával foglalkozó orvosok baráti körének II. szimpóziuma” címmel. A tiszvársós gyógyászat művelésével foglalkozó tanácskozás megnyitóján ott volt Schmidt József, az MSZMP Szeged Városi Bizottságának titkára, aki a városi pártbizottság nevében köszöntötte a résztvevőket — az ország minden részéből ideérkezett orvosokat. Ezt követően Nyerges Endre, a Magyar Akupunktúra Baráti Kör vezetőségi tagja, a szegedi rendezvény házigazdája mondott megnyitó beszédet, majd megkezdődtek az előadások.

Két nap, harminckét előadás, s a bejelentkezett 120 orvos helyett közel 200 résztvevő jelzi az orvostársadalom fokozott érdeklődését a tudományágra. A figyelem az akupunktúra felé fordult, ezt tükrözi, hogy a szimpózium támogatói közt a pártbizottság és a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa mellett gazdasági egységek, üzemek, vállalatok is voltak — szegedi, hőmezővársárhelyi cégeken kívül miskolci, egri és budapestiek is.

A szegedi konferenciát a színesség és sokrétűség jellemezte, amely megnyilvánult a témákban csakúgy, mint a résztvevők összetételében, képzettségük és ismeretük színvonalkülönbségében, és abban is, hogy szakképzéseik szerint a szakmai paletta szinte teljes

Akupunktúra: ősi távol-keleti gyógyászat, melynek lényege a test meghatározott pontjain történő tűkezelés. Több mint ötezer éves múlttal visszatekintő kezelési mód, egyes források szerint Indiából, mások szerint Kínából ered. Napjainkig is élő és alkalmazott módszer, amely Európában is széles körben elterjedt. Hazánkban még nem hivatalos gyógyeljárás, jóllehet, a szakmai körök és a betegek érdeklődése egyre élénkebb.

színskáláját képviselték. A belgyógyászt ugyanaz érdekelte, mint a fogszakorvost, az ideggyógyászt és az urológust: ez a medicina hogyan érvényesülhet a saját szakterületén. A szakmai közhangulatot a mindenre kiterjedő nyíltság jellemezte, s az őszinte, tiszta érdeklődés a nagyon is régi új iránt. Az akupunktúrát művelők-nél jóval többen jöttek azok az orvosok, akik még akupunktúrás tűt sem fogtak a kezükbe, s mégis, a vitákban, megbeszélésekben egyértelműen a befogadni kész kíváncsiság, a megérett hajlandó szakmai jóhiszeműség volt a főszereplő, s nem az elutasító kételkedés. A legfontosabb tanulság volt, hogy a nyugati medicán nevelkedett szakemberek „kinyitották” a keleti tudomány felé, s ha a kezdeti nehézségeken túljutnak, kettős fegyverrel vehetik fel a küzdelmet betegségeinkkel szemben értünk.

A konferencia résztvevőire írásos körkérdést intéztünk, melyben a Szegeden szerzett benyomásokról és a tudományággal kapcsolatos gondolataikról érdeklődtünk. A válaszokat szó szerint közöljük.

„Csak érdeklődőként vettem részt. Tapasztalataim vegyesek, többet kellene az

alapkérdésről tudni — IRODALOM!”

„Kapcsolatot tapasztaltam a nyugati medicina modern, rendszerelméleti alapon történő alkalmazása és az akupunktúra medicinarendszere között. Szeretném megismerni az akupunktúrát, hogy bővítsék a nyugati rendszer hiányos részeit, ugyanakkor feltételezhető, hogy ez az új segít az akupunktúra tudományos megközelítéséhez.”

„Az akupunktúráról már sokat hallottam, olvastam. Segítségével sok betegséget kis beavatkozással lehet gyógyítani. Én speciál fogorvos vagyok, és szeretném majd ezt a gyógyászatot a fogászatban alkalmazni. Meg szeretném tanulni az alkalmazását. Azért jöttem el, hogy ismerősöket szerezzek, akik már foglalkoznak akupunktúrával, és van tapasztalatuk és irodalmuk is, melyet én is szeretnék majd megszerezni. Nagyon érdekes előadásokat hallottam. Dr Bánki Károly fogorvos.”

„Szeretnék foglalkozni akupunktúrával, a szimpózium valamelyes segítséget adott a kezdeti lépésekhez, bár e képzés szervezetlensége miatt ez igen nehéznek tűnik ezután is. Fenntartásaim azzal kapcsolatban vannak, mely esetekben értékelik többnek a speciális hatást, mint a placebohatást (psychoterápiás hatást is!)

vagy spontán javulást. (Bármi módon alapon hat is, kell csinálni, de tudunk kell, mit mivel magyarázhatunk.) Dr. Lőrinci Ilona, Szolnok.”

„Csodálkoztam mindig azon a kijelentésen, hogy az akupunktúra túlzás. Akik ezt kijelentették, vajon nem gondolkodtak el azon, hogy ezzel a módszerrel 4 ezer éve gyógyítanak? Az idő próbáját, úgy látszik, kiállta Szeretném, ha előzetes alapos kivizsgálást követően hazánkban is ötvöződné a modern orvostudomány gyógymódjaival az akupunktúra. Örülök, ha az orvosok oktatását magyar nyelven minél előbb megszerveznék.”

„Tankönyv, orvosképzés — elméleti, gyakorlati — intézmény! Ennek jó megszervezése és elérhetősége minden érdeklődő orvos számára magyar nyelven — ez kellene, de az eddig elért eredményeknek a fentiek hiányában is örülnünk kell, és értékelni azokat. Gógh Edit, Esztergom (neurológus).”

A tanácskozás végén Nyerges Endre zárszavában rámutatott: a szimpózium célja az volt, „hogy lehozzák az akupunktúrát a misztikumok világából a gyakorlat szintjére. Célunk továbbra is az, hogy egységesítsük a magyar akupunktúrát, mind nyelvben, mind módszertanában.”

A résztvevők levélben tájékoztatták az egészségügyi minisztert a rendezvényről, és kérték a Magyar Akupunktúra Társaság megalakítását. A következő rendezvény jövőre Győrött lesz.

Igricz Zsigmond

Ízelítő — képekben

Az elmúlt hét végén munkatársainknak nem kellett sokat törniük a fejüket, miről is tudósítsanak. Jártak iskolai ballagáson, felnőttként visszatért, egykori diákok kiállításán és operabemutatón, rádiós vetélkedőn és néptáncosok szereplésén. veterán repülősök és akupunktúrával foglalkozók találkozóin. Voltak tüzoltók versenyén és a Napsfény üdülőközpont kempingjében — szóval, volt mire figyelniük. Az olvasó figyelmében bizva nyújtjuk át ízelítőül e képeket — Schmidt Andrea összeállítását —, s azzal, hogy részletesebb tudósításokat lapunk belső oldalain talál, akit érdekel; mi történt Szegeden az elmúlt napokban.

